13/08/2021

Ρωμιοσύνη και Παναγία σε αδιάσπαστη ενότητα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Ποιμαντορική Εγκύκλιο εξέδωσε ο Μητροπολίτης Κισσάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος. Ο Σεβασμιώτατος ξεκινά το κείμενο της εγκυκλίου με το Μεγαλυνάριο του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα, «Ἀπό τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τό σῶμα, ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχή· πρός σέ καταφεύγω, τήν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον», δείχνοντας πόσο βαθιά είναι ριζωμένη η αγάπη του ανθρώπου προς τη Θεοτόκο και τη δύναμή Της να απαλύνει τον πόνο των “παιδιών” της.

Αγαπημένα παιδιά της Εκκλησίας και της Παναγίας μας,

Προβάλλει και πάλι μέσα στον καύσωνα των καιρών και των ημερών μας, τον φόβο και την αβεβαιότητα, την αγωνία για τις μεταλλάξεις και τις μεταδόσεις των ιών και των ασθενειών, της ανησυχίας για το αύριο, το μέλλον της ζωής μας και του

κόσμου όλου, του πόνου και της οδύνης των καταστροφικών πυρκαγιών· προβάλλει και πάλι το κυρίαρχο και αληθινό Πρόσωπο της Κεχαριτωμένης Μαρίας. «Πεποικιλμένο τη Θεία Δόξη», πανέμορφο και καθάριο το πρόσωπο της Παναγίας μας· γεμάτο φως, χάρι, δύναμη, αγάπη και ζωή. Πάγκαλο προβάλλει στο ξέφωτο, στις στράτες της ζωής μας και του κόσμου όλου, στα μικρά και τα μεγάλα σταυροδρόμια του νού και της καρδιάς, στις χαρές και τις λύπες μας, στις αγωνίες και τις ανασφάλειές μας, στις αρρώστιες και τους πόνους μας· προβάλλει για να μας δροσίσει, να μας ξεκουράσει και ανακουφίσει, να μας ελεήσει και στηρίξει, κυρίως, όμως, για να μας ελευθερώσει από τους φόβους και τις οδύνες μας.

«Ο Αύγουστος, θα πεί ο μακαριστός και λόγιος Ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου, αοίδιμος Μητροπολίτης Πέργης κυρός Ευάγγελος, ο Αύγουστος έχει τη χάρη του. Είναι το ύστατο χαίρε του καλοκαιριού. Αλλά έχει και τη «χάρη» του. Είναι «η Παναγία του Δεκαπενταύγουστου», με το χαίρε, «εκ γης προς ουρανόν»... Η ίλεως της Θεοτόκου σε αναζήτηση. Την θυμάται με πάθος ο Παρακλητικός. Αυτήν που κατέστησε τα επίγεια ουρανό. Και που δεν είναι απλός σταλαγμός λυτρώσεως. Ούτε απλή μαρτυρία συναισθηματικής χροιάς. Αλλά καταστάλαγμα ιστορημένων εμπειριών. Αναμόχλευση μνήμης. ...Την Παναγία η Ρωμιοσύνη την έχει σε αδιάσπαστη ενότητα μαζί της... Χώρα Της, θεωρεί την Πόλη».

Με πάθος, λοιπόν, ο Παρακλητικός Κανόνας, με πάθος και πόθο ιερό, οι Ιερές Παρακλήσεις της Παναγίας μας, της ευλογημένης αυτής περιόδου αλλά και όλου του έτους, ικετεύουν και παρακαλούν την Μητέρα του πόνου και της ζωής, την «ελπίδα των απηλπισμένων», να θεραπεύσει, να λυτρώσει τον άνθρωπο από την ασθένεια και τον πόνο. Πονεμένη ικεσία που απευθύνεται στην πονεμένη Μάνα του Σταυρού.

Τιμούμε, και ευχαριστούμε την ιατρική επιστήμη για τα επιτεύγματά της και τους ιατρούς για την πολύτιμη προσφορά τους στην διαφύλαξη της υγείας, ως δώρο Θεού, καθώς όπως παραγγέλλει και ο Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλιβίτης: «Πρέπει να πηγαίνουμε στους γιατρούς, αλλά με την ελπίδα και την πίστη στον Θεό». Όπως δε σημειώνεται στη Σοφία Σειράχ: «Τίμα ιατρόν προς τας χρείας αυτού τιμαίς αυτού, και γαρ αυτόν έκτισε ο Κύριος» (Τίμα τον ιατρό, όπως του αρμόζει, έχων άλλωστε υπ’ όψιν σου τις υπηρεσίες του εις τις ανάγκες σου, διότι ο Κύριος έκαμε αυτόν). Και συνεχίζει: Τέκνον, εν αρρωστήματί σου μη παράβλεπε, αλλ εύξαι Κυρίω, και αυτός ιάσεταί σε». (Τέκνον μου, όταν αρρωστήσεις μην αδιαφορήσεις διά τον ιατρό και τα φάρμακα. Συγχρόνως όμως παρακάλεσε και τον Κύριο· και αυτός θα σε θεραπεύσει). (Σοφ. Σειράρχ, κεφ. 38, στ. 1 & 9).

Υπάρχουν όμως και άλγη, πόνοι και τραύματα βαθύτερα, εσωτερικά, ψυχικά στον

άνθρωπο που, σε κάποιες περιπτώσεις, η επιστήμη φαίνεται να εξαντλείται στην διάγνωση και την αγωγή. Είναι οι περιπτώσεις εκείνες, που εσωτερικές καταστάσεις πληγώνουν και, ως ρομφαία, διαρρηγνύουν την ψυχή και τη ζωή του ανθρώπου, οδηγώντας σε απόγνωση, απελπισία, απογοήτευση, άρνηση της ζωής. Οι αιτίες; Πολλές και ποικίλες: Μια ανίατη ασθένεια, μια ξαφνική απώλεια αγαπημένου προσώπου, μια προσωπική απογοήτευση, ένας χωρισμός· οικονομική κατάρρευση, άρνηση και αποκλεισμοί ως και πλήθος άλλων καταστάσεων, που βιώνει η ψυχή, και που δύσκολα μπορούν όχι μόνο να θεραπευτούν, αλλά σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και να διαγνωστούν.

Εκεί, λοιπόν, που νιώθουμε ότι όλα καταρρέουν και μας εγκαταλείπουν, πως βαθύ σκοτάδι απλώνεται γύρω μας και μέσα μας· εκεί, σε αυτές τις οριακές στιγμές της ζωής, έρχεται το πανάγιο πρόσωπο της Μάνας Παναγίας μας να μας ανορθώσει και αναστήσει, να μας στηρίξει και ενδυναμώσει, να σφουγγίσει τα δάκρυα και να άρει το βαρύ φορτίο της ζωής. Να μεταμορφώσει την απελπισία σε ελπίδα, την αδυναμία σε δύναμη, την ασθένεια σε ευεργεσία, την λύπη σε χαρά. «Έχεις λύπη; ο Χριστός σου λείπει», σημειώνει ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης. Αυτή ακριβώς την διαρρηχθείσα σχέση με τον Χριστό και την Εκκλησία αποκαθιστά το πάγκαλο πρόσωπο της Θεοτόκου Μαρίας , καθώς στο δικό Της πρόσωπο συναντήθηκαν η γη με τον Ουρανό, το κτιστό με το Άκτιστο, η ύλη με τον Πλάστη, η εικόνα με το Πρωτότυπο.

Το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, αγαπημένοι μου αδελφοί, αυτό το πανάγιο και πανίερο Πρόσωπο ας εμπιστευτούμε και εμείς και σε αυτό ας προστρέχουμε όχι μόνο τις δύσκολες ώρες της ζωής μας, αλλά κάθε στιγμή του βίου μας. Εάν αληθινά επιθυμούμε να ζήσουμε το θαύμα της ζωής, ας μην παγιδευτούμε στα ψευδοδιλήμματα των καιρών μας: «πίστη ή επιστήμη», «λογική ή ψυχή». Θα πεί ο διάσημος Βιολόγος Alexis Carrel στο έργο του «Ο Άνθρωπος, αυτός ο άγνωστος»: «...άλλο, λέει, είναι η επιστήμη και άλλο το θαύμα. Τα δύο ταύτα δεν συνταυτίζονται, αλλά και η επιστήμη δεν αποκλείει το θαύμα».

Ας ανοίξουμε, λοιπόν, αδελφοί μου, διάπλατα τις θύρες της ψυχής και της καρδιάς μας, για να γεμίσουν με το θαύμα της Θεικής παρουσίας και της γλυκιάς μας Παναγίας. Για να διαλύσει ο ερχομός τους τα σκοτάδια της ζωής, τους φόβους και τις αγωνίες μας. Για να πλημμυρίσουμε φως, χαρά, δύναμη, ελπίδα και ζωή. Θέλει ταπείνωση, σεβασμό και αγάπη για να ζήσω την ομορφιά και την χαρά αυτή της ζωής· για να οδηγηθώ στον τόπο της εν ελευθερία υπακοής στο άγιο και σωτήριο θέλημα του Θεού. Ας γίνει αυτός ο Δεκαπενταύγουστος η απαρχή για ένα πνευματικό ταξίδι, στο οποίο θα βάλουμε τον Χριστό και την Παναγία Μητέρα Του, την Μάνα όλου του κόσμου, συνοδοιπόρους στο δρόμο για τη μόνη και αληθινή

σωτηρία μας, στο δρόμο της μεγάλης συνάντησης του Θεού με τον καθένα από εμάς. Ας προσευχηθούμε, τέλος, για τους αδελφούς μας τους πυρόπληκτους να αντέχουν στην σκληρή αυτή δοκιμασία της ζωής και ας δείξουμε έμπρακτα προς τα πρόσωπα και τις ανάγκες τους την αλληλεγγύη μας, την αγάπη μας και το ενδιαφέρον μας.

Καλή Παναγιά!

Μετ’ εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ
† Ὁ Κισάμου & Σελίνου
ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ